

WAT WILLEM VAN 'T BLUMMEKE 1) ZEIT.

DOOR

J. J. C R E M E R.

Mooi blummeke wat bij toch lief,
Wat kiek ie toch minnig en oarig,
Ge lacht er da'k schik krieg um 't krek zoo te doen,
En 't is er rondum oe zoo bloarig.

Mooi blummeke wat ruuk ie zoot;
Van wit en van rood bij gemengeld,
Al kiek ik ien 't rond, nee, ik zie de'r as gij,
Geen ranker en bêter gestengeld.

Mooi blummeke, vervêlt oe 't niet,
Doar altied te stoan bij's gelieken?
Ge ziet er oe zusters, moar anders ook niet,
Der velt o zoo veul nog te kieken.

Mooi blummeken ik pluk oe af,...
Wat mein ie...? da'j korter zoudt fleuren?
Geen nood, en alëvel ien 't kâmerken gunds,
Dóár sprêken ze starker, oe kleuren.

As't sturmen goeng, *hier* ha'j 't dan kwoad,
Bij mien zal de weind oe niet deeren;
Varsch woater dat hoal ik oe iederen dag,
Ien 't venster ku'j mooi figeléren.

Mooi blummeke wat bij toch lief,
Wat kiek ie toch minnig en oarig,
Ik pluk oe... moar — erst nog én bietje geduld,
Erst ploatse gezocht en oe 't blomglas gevuld,
En dan — 't wordt um 't hart mien zoo roarig.

---

1) Bloempje.